

SADRŽAJ

Uvod	11
1. poglavlje: Kako smo se uvalili u tu kašu	13
2. poglavlje: Naš čarobni duh iz boce	33
3. poglavlje: Ne, ne, ne to (Prvi korak)	51
4. poglavlje: Da, da! To, to i to! (Drugi korak)	73
5. poglavlje: Dovraga i okolnosti!	93
6. poglavlje: Gospode, pa ja osjećam! (Treći korak)	111
7. poglavlje: Sila <i>JE</i> s vama (Četvrti korak)	131
8. poglavlje: Novac! Novac! Novac!	149
9. poglavlje: Veze, odnosi i druga blaga	167
10. poglavlje: Živo tijelo, mrtvo tijelo	185
11. poglavlje: Vaše odijelo blagostanja	201
12. poglavlje: Trideset dana do proboja	217
Dodatak	243
O autorici	245

UVOD

Već je nešto duže od desetljeća kako sam se strasno predala velikom duhovnom putovanju u ono što nazivam “fizika misli” s namjerom da nam svima – a posebno meni – dublje poznavanje toga ponešto kontroverznog predmeta, pruži mogućnosti da bolje iskoristimo svoj život.

Istraživanje me odvodilo svugdje, od učenih profesora fizike do najskrivenijih krugova ezoterijskih znanosti, od stare dobre medicine i gotovo svega između, sve do točke na kojoj sam zaključila da bih se mogla nazvati laičkim stručnjakom za taj predmet. Jedini mi je problem bio taj što mi se sa tim znanjem ili bez njega, život nije popravljao pa me postupno taj predmet više nije posebno zanimao. Nešto mi je nedostajalo, a ja nisam mogla jasno odrediti što je to.

Naravno da sam, poznavajući odlično svoj predmet, prvo prezrivo puhnula na informaciju o novim, ali provincijskim učenjima, koja sam čula od gotovo nepismene obitelji učitelja bez nekog akademskog obrazovanja, stoga što su mi se činila pretjerano pojednostavljene meni izuzetno značajnog predmeta. Stoga sam više nego mrzovoljno pristala da ću preslušati vrpce s tim, po mom sudu, šarlatanskim tumačenjima, kojom mi je dobronamjerni prijatelj mahao pred licem.

Ponos mi je bio povrijeđen. Meni se, koja sam proučila sve moguće o tom predmetu – njegove magnetske odrednice, pokretačku silu, frekvenciju, vezu s emocijama, utjecaj na naš doživljaj svijeta itd. – sad pojave nekakvi tipovi i nonšalantno mi ponude najjednostavnije moguće objašnjenje kockica koje su mi nedostajale da bih objasnila kako se mogu nadići životne prepreke, kockica u čije sam postojanje već počela sumnjati. I to onako: “Aa, čujte, gospa, jel’ to morti to kaj iščete?”

I tako ja zagrizem u tu informaciju (i to ne na kratko nego barem na nekoliko stotina sati) i dva tjedna kasnije evo me potpuno zbunjene, mjesec dana kasnije očarane, a tri mjeseca poslije toga život mi se

počinje okretati naglavce, i kažem si: "To je to! Moram o tome pisati kako bi se i ostatak svijeta mogao sa mnom promijeniti."

Otada, garantiram vam, prodano je oko osam i pol milijuna knjiga na tu već pretjerano eksploatiranu temu o tome kako iz života izvući najviše moguće, a najbizarnije u vezi tih malo poznatih principa je to da su a) jednostavni, b) brzo djeluju i, c) provjereni su.

I tako sam ja, mojim prozaičnim riječima i stilom, ovdje prepričala duboka i jednostavna učenja iz obitelji Hicks iz Teksasa*, začinjena mojim ključnim riječima i gledanjima iz mog ugla, vlastitim zapažanjima i doživljajima iz proteklih godina, obogaćena godinama mojih proučavanja. Besramno vam nudim gotovi proizvod kao onu nedostajuću kariku životu i vječnom življenju poznatom cijelom čovječanstvu, što znači da sam tako živjela...da tako i dalje činim...i da nikad neću prestati...jer, bez sumnje, to djeluje!

Lynn Grabhorn

* PO Box 690070, San Antonio, TX 78269

1. poglavlje

Kako smo se uvalili u tu kašu

Kako dobijemo to što dobijemo u životu? Zašto neki naizgled imaju sve dok drugi toliko pate? Zašto se taj luđak na autoputu zabubao baš u tebe? Zašto to dijete mora umrijeti tako mlado? Kako to da je taj momak unaprijeđen, a ne vi? Zašto ne mogu svi biti bogati, radosni i sigurni?

U neprestanoj potrazi za još više sreće u životu, gutamo tone knjiga o pozitivnom razmišljanju. No, kad bi se u tim knjigama stvarno krila tajna postizanja sretnog života u blagostanju, bismo li doista i dalje kupovali sve nove i nove? Oh, naravno, ima ih nekoliko koje su nam gotovo dale ključeve tom “dobrom životu” koji nam stalno izmiče, ali pravih pobjednika nema – životi nam se baš mnogo ni ne mijenjaju. “Možda knjiga i nije bila ona prava,” opravdavamo se. “Probajmo s drugom.” Ili drugom vjerom. Ili drugom vrstom meditacije. Ili drugim učiteljem, iscjeliteljem, liječnikom, vezom...

Posežemo svugdje i svugdje ne bismo li se oslobodili napetosti i svakodnevne borbe za preživljavanje, ali većina nas i dalje traži. Kako to? Kako to da dosad nismo otkrili jednostavnu tajnu dobrog života, što god nam to predstavljalo? Kako to da i dalje cvilimo i grebemo poput bijesnih pasa ne bismo li dobili to što želimo, a ključ je ostvarenju najtajnijih želja gotovo toliko elementalan kao i sam život?

Smatrate li doista da vam se stvari događaju zbog slijepog hira dobre ili zle kobi, ili slučajno, ili stoga što lupate glavom o hladni kameni zid, bolje je odustati. Ova bi knjiga mogla razorno djelovati na vaša uvjerenja.

Udarač Jessie

Prije mnogo godina, davno prije nego što sam uopće čula za zakon privlačenja, prijateljica Mindy navaljivala je da s njom pođem na utakmicu Male lige. Njezin je sinčić igrao lijevo krilo, ali nije me zato zvala na utakmicu.

Iznenadilo me koliko je mnogo ljudi bilo na stadionu. Čovjek bi pomislio da su došli vidjeti reinkarnaciju samog Babea Rutha kao počasnog gosta. Mindy mi nikako nije htjela odati zašto smo u stvari ovdje. A ja nisam dalje insistirala.

Došao je red da njezin sin udara. Naša je strana postigla dva udarca, ali nisu oprtrčavali prije povlačenja. A onda su došli drugi momci: uzbuđenje gomile naglo je poraslo. Dva su mlada buldoga išetala na platformu i odmah postigla dva zgoditka zahvaljujući našem odličnom izbacivaču. A sad je Jessie bio na redu i gomila mu je stala klicati. I to s obje strane.

Jessie je bio sitan, stvarno sitan. Činilo se kao da mu je palica duža od njega. Samouvjereno je stupio na platformu i bez puno ceremonija odalomio već prvu loptu toliko snažno da je odletjela preko grmlja gdje je nikad nisu našli. Ja sam uživala, gomila je urlala, a tada me Mindy pogledala i namignula mi.

Taj se nemogući scenarij ponovio još četiri puta. Mali je udarač Jessie bio prava senzacija, utjelovljeni fenomen. A pošto sam izučavala fiziku manifestiranja, očito me zaintrigiralo što pokreće tog sitnog momka i kako postiže svoje rezultate. A Mindy je unaprijed znala da ću se zainteresirati.

Kad su tapšanja po ramenu polako zamrla, probila sam se kroz gomilu do njega i zamolila za kratki razgovor. Kad smo se smjestili na vrh tribine, upitala sam ga: "Jessie, kako ti to uspijeva? Kako to da imaš toliko trčanja u bazu?"

"Pojma nemam", odgovorio je nevino odmahujući usput na nečiji pozdrav. "Svaki put kad ustanem da lupim jednostavno osjetim kako ću se povezati, i tada se to i dogodi."

Iako u to doba to još nisam znala, Jessie je upravo opisao temeljno načelo manifestacije poznato pod nazivom zakon privlačivosti, fiziku koja stvara svaki trenutak našeg dana.

Danas Jessie živi otmjeno sa svojom ljupkom ženom, dvoje lijepe djece, u kući punoj predmeta skupljenih na putovanjima svijetom i računalom putem kojega zarađuje povelike svote dolara iz svojih ulaganja. Iz bejzbola je otišao u svijet biznisa jer je htio biti svoj gazda. I kako mu je uspjelo da i u tome bude toliko uspješan? Na isti način na koji je udarao loptu: prema osjećaju. Ne samo prema zamisli, nego prema *osjeećaju!*

“Ljudsko stanje”, moje stajalište

Niste li se ikad upitali kako je to moguće da su nam životi tako teški, a toliko smo briljantni? Evo nas tu, nevjerojatno inteligentne vrste koja umije cijepati atome, letjeti na Mjesec i stvoriti Kremenkove, a s druge se strane međusobno razaramo, imamo srčane udare ili umiremo od gladi? Da se raspametiš, to sve nema smisla. Kako smo se samo uvalili u takvo stanje? Nije li to ipak samo tzv. ljudsko stanje?

Sve je to počelo prije nebrojeno mnogo godina s neistinitim proglasima onih žednih moći o tomu da su naši životi određeni okolnostima koje ne možemo kontrolirati i da su rezultat tih okolnosti, a one podrazumijevaju i potrebu da nama netko vlada. I pošto su u ove tvrdnje vjerovali drugi tisućama godina, i mi još uvijek vjerujemo u njih.

I tako smo se, poput naših roditelja prije nas i njihovih prije njih, sve do bog te pita koliko tisuća godina unazad, borili, batinali, iscrpljivali, brinuli i umirali preuranjeno, a sve zbog pretjeranih zahtjeva življenja. Vjerovali smo da nam je takva ljudska sudbina, sastavni dio nesretnih okolnosti koje smo prozvali riječju stvarnost.

Ali, ljudsko je stanje ili sudbina, samo mit. A mi taj mit nazivamo stvarnošću.

Istina je, međutim, da smo u svom prirodnom stanju sposobni sami upravljati svojim životom i to onako kako to želimo. I to uvijek! Ničeg se ne trebamo odricati! Od sretne obitelji do ispunjenog ozonskog sloja.

Pa kako nam onda bilijuni knjiga napisanih o tome kako postići sve, kako misliti da se obogatimo, kako vizualizirati da uspijemo na poslu i kako steći moć putem pozitivnog razmišljanja, nisu uspjele pomoći da se izvučemo iz stanja u koje smo se uvalili? Odgovor je jednostavan! Te

knjige, sve do jedne, ispustile su spomenuti najvažniji ključ u životu i življenju svih vremena:

Stvaramo osjećajima, a ne mislima!

I to je istina, dobivamo što dobivamo, ovisno o tome kako osjećamo, a ne o tome kako stvari nastojimo staviti na mjesto ili kako kontroliramo um. Svaki saobraćajni udes, unapređenje na poslu, odličan ili bezvezni ljubavnik, puni ili prazni bankovni račun dolaze nam putem najelementarnijeg zakona fizike: slično privlači slično. A pošto nas većina nije pretjerano bila zagrijana za sve što nam je život pružao, postali smo nevjerojatno nadareni majstori za privlačenje obilja okolnosti koje radije ne bismo uživali.

Želite novi auto? Dobijete ga! Želite biti svoj gazda i raditi samo za sebe? Dobijete to! Želite sklopiti povoljnu pogodbu? Zaraditi više novaca? Biti u odličnoj ljubavnoj vezi? Živjeti bez straha? Voditi duhovno ispunjen život? Biti odličnog zdravlja, slobodni i nezavisni? To sve možete ostvariti *ako* znate kako to *osjećajem* provesti u djelo.

Zakon privlačivosti – slično privlači slično – je zakon nad zakonima (a nema ništa s osobnostima). Izvan tog zakona nitko ne može živjeti jer je to zakon svemira. Jedino što smo tek nedavno shvatili da se taj zakon odnosi i na nas. O tom zakonu ovisi uspjeh ili neuspjeh. Sva vrata otvorena ili niz promašaja. On je taj koji upravlja svakim budnim trenutkom naših života.

Stoga, želimo li preokrenuti svoj život, ili postići veće obilje, ili zdravlje, ili sigurnost, ili sreću svake vrste, ne trebamo drugo nego naučiti nekoliko jednostavnih koraka za manipuliranje svojih “osjećaja” da bi nam se otvorio cijeli novi svijet i ispunio naša traženja.

Poučavali su nas naopako

Većina nas pojma nema kako smo u životu dobili što smo dobili. Prvo, tu je taj dugački popis stvari koje želimo i nikad ne dobijemo, niti se uopće nadamo da bismo ih mogli dobiti. Zatim je tu još duži popis stvari koje ne želimo, a ipak ih dobivamo i to u redovitim obrocima koji nas obeshrabruju. Nikoga ne možemo okriviti za neprestano rušenje naših snova. Jednostavno su nas naopako poučavali.

Najdestruktivnije je vjerojatno uvjerenje u kojem su nas odgajali da je život samo niz okolnosti koje nam na svom golemom tanjuru nudi Sudbina ili Sreća u čemu odlučujuću ulogu igraju roditelji koji su nas rodili i okoliš u kojem smo odrastali. Rodimo li se bogati, izvukli smo glavni zgoditak. Rodimo li se siromašni, osuđeni smo na vječnu borbu za preživljavanje. Ako ipak nađemo sreću to je samo stoga što nam ju je donijela naša dobra vila. Udari li nas neki pijani idiot na autoputu, to je opet loša sreća.

Učili su nas da jedino radom možemo nešto postići, da je djelovanje čarobna riječ. Čini, čini, čini. Radi, radi, radi. Trsi se, znoji se, radi kao crv pa ako imaš sreće, nešto ćeš i postići.

Naša rodbina u najboljoj nas je namjeri pogrešno vodila i učila da budemo oprezni i suzdržani. “Ne penji se po drveću, zlato, jer ćeš pasti.” “Nemoj se odjenuti u tu smiješnu haljinu, ljudi će ti se rugati.” “Ne zaboravi zaključati vrata jer bi te netko mogao orobiti.” Pretvorili smo se u preplašenu vrstu koja se samo od nečega brani i cijelog života vrti samo oko toga kako da bude pažljiva, oprezna, osigurana i zaštićena. Bože sačuvaj da nam se te zaštitne zidine ikad sruše!

No najveće nam prepreke punini života potiču iz dana prije nego što smo prohodali kad su nas dresirali da opazimo što je loše – u vezi sa svime! Što je loše s našim zaposlenjima, našim kolima, našim vezama, našom odjećom, našim oblikom tijela, našim zdravljem, našim autoputevima, našim planetom, našom vjerom, našim zabavama, našom djecom, našom vladom, čak i s našim prijateljima. A većina se svijeta ne može čak ni složiti oko toga što je loše, a što dobro pa stoga ratujemo i štrajkamo i demonstriramo i sastavljamo zakone i posjećujemo psihijatre.

“Takav je život”, kažete. “Moramo se pomiriti i s dobrim i sa zlim, s uspjesima i neuspjesima. Cijelo vrijeme moramo biti na oprezu, naporno raditi, pravilno obavljati sve što moramo, biti budni i nadati se nekom predahu. Da, život je baš takav.”

Ne, ne i NE! To jednostavno nije ono što je stvarni život, pa je stoga krajnji čas da se suočimo s time kako ustvari stvaramo to što imamo u našem svijetu, naše prazne ili pune bankovne račune, naša sjajna ili dosadna zaposlenja, našu dobru ili lošu sreću i sve drugo u toj areni koju tako nonšalantno nazivamo stvarnošću.